

1593 Oct 19 1925

ગાઝલ-હિન્દ

1593

બે આના

સંગ્રહીત દ્વારા શ્રી...

સંગ્રહીત દ્વારા શ્રી...

સંગ્રહીત દ્વારા શ્રી...

22226

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૪૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૦૧૨૫૮૦ હિંદ

વિષય ૬૩૬૮.૪.૩૬૮

ગામલે-હિન્દ

છત્રમે નામી સાધરોકે કલામોંકા બેસુલ ખજના (માયેને) ઉમદા
મગલ, કવાલીકા બરા મજમુઆ એકીકા કીયા ગયા હય.

444 બહોતસા ફેરફારોકે સાથ—
ત્રેકાંકી કાપકે ધબહાર કરનેવાલા હૈ
બુકસેલાર મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ
ડેઠ બેગમપુરા આમલીશેરી—સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ બાણવાળી પોળમાં આવેલા 'શ્રી અનાવિલ
બંધુ' પ્રો. પ્રેસમાં ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

તીજવાર

આગસ્ટ ૧૯૨૫

ધર્મી કીતાબ કે-સખહકુકે મહકુજ હય—

COPY RIGHT

BY

C. M. SHAH.

કીમત સીક્રું દો આને.

ગાંધીજીનાં વિધાયાં
ગાંધીજીનાં અમલોવાદો
ગાંધીજીનાં વિધાયાં
ગાંધીજીનાં અમલોવાદો

[૨]

“ જોગીકા બરન. ”—ચાર—બયત—

મજલે-રહમત બાન, અજમેર.

જોગીકા બરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર,
મસજીદમે બને મુલ્લાં તો મંદરમે પુંજરી,
દરગાહોં મેં સબકહ નશીબન કે ગુમરી;
હર નગરીમેં દુંદા કીયા બન બનકે બીખરી,
કયા કયા ન કીયા મયને તેરે દીદારકી ખાતીર.—જોગીકા.

પંડીત બી જફરદાખા સેવાને બી ખુલાએ,
સયારે સનાસો કો બી દીન અપને દીખાએ;
હર અમીશો કામીય સે વજહે બી પડાએ,
કયા કયા ન જતન કર ચુકા દીદારકી ખાતીર.—જોગીકા.

મજલું કી તરહ ફિરતા હું આવાર હસા બન બન,
મશ આતરો હીજરાં મેં જલા જતા હે તન મન;
ઉસ ખુત કી મોહબ્બતમેં બના શીકસે બરહમન,
મોબુદ રંગે હુય મેરી મુજાર કી ખાતીર.—જોગીકા.

ના કુચ મેં પાયા ન ઉસે બાજે અર્જ મેં,
ક્યાબેમેં બી દુંદા ઉસે કાશીકે મકાં મેં;
મસજીદ મેં મીલા ઐર ન મીલા કુએ ખુતામેં,
દર દર મંય ફિરા અપને ખરીદદારકી ખાતીર.—જોગીકા.
મુદ્દત સે દીલો જાસે હું મંય શયદા તુઘારા,
લીલ્લાહ ખુત્રા આતરો હીજરાં કો ચારારા;
એચેન હુયા જતા હું દીદાર કી ખાતીર.—જોગીકા.

નધ, ગઝલ—“મેરે મૈલા યુલાલો મદીને મુઝે.”

મેરે મૈલા યુલાલો મદીને મુઝે, ગમે હીજ તો દેગા ન છનેમુઝે.

કાફલે વાલે સમ ગઝે, મંચ હાથ મલતા રહે ગયા,

જન તડપતી રહે ગઈ—ઝોર દીલ મચલતા રહે ગયા;

લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે, મેરે મૈલા યુલાલો મદીને મુઝે.—૧

દેખીએ કીસ્મત મે લીખી હે જ્યારત યા નહીં,

દેખીએ રોઝે પે હજરત, યુલાલે હે યા નહિં;

ચોંઢી સોચ હં બારા મદીને મુઝે, મેરે મૈલા યુલાલો મદીને મુઝે.—૨

અય અજલ મત જન લે, પ્હે, જન બહોત મુઝકીલમે હે,

જન હું રોઝે પે પ્હે, અરમાન મેરે દીલમે હે;

કોઈ દીન અબી ઔર દે છને મુઝે, મેરે મૈલા યુલાલો મદીને મુઝે.—૩

હોંસે યા સાહીએ હૌસર યુલા લીકે મુઝે.

એક પાલા આમે જમજમ કા પીલા દીને મુઝે;
 પડે હીજમે પીને ન આંસુ મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મદીને મુઝે—૪
 ચા મોહું મદ મુસ્તફા તકસીન તો કીને મેરી,
 આતીશે દુરકત મેં જલતા હું, ખમર લીને મેરી;
 લગગએ માતકે આને પસીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મદીને મુઝે—૫
 શીકરે દુન્યા સેંકડો હય, એક હસારતે દીદાર હે,
 મય મુસાશીર હું અકેલા તેરી મદદ દરકાર હે;
 કોઇ રાહમેં છુટે ન છીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મદીને મુઝે—૬
 માર ગલા ધસ વતન ને, ઔર હિંદુસ્તાન ને,
 મુશસી ને બેકસીને શોકને અરમાન ને;
 દીએ રંજયે રંજ સબીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મદીને મુઝે—૭
 આરમા થામે જમીન પકડે વતન રોકા કરે,
 મંચ ન ક્યરંગા ક્યરંગા કોઇ ચીખા કરે;
 કીયા યાદ હૈ મેરે નખીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મદીને મુઝે—૮
 અરકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંચ બરસાઉંગા,
 તુર ધન્યા અલલાહ આંખોસે મંચ મદીને જલંગા;
 બેહી જાગે લેકે સશીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મદીને મુઝે—૯

મઝલે-નાઅત. તર્જે-કબલી—

તવહીદકા ડંકા આલમમેં બજવા દીયા કમલીવાલેને.
 કુલ લાએલાહા ઈલ્લાહ, શરમાદીયા કમલીવાલેને.
 જબ, ચહરએ અનવર કમલીસે, ચમકાદીયા કમલીવાલેને.
 સ્વૈર ઘટામે સૂરજકો, શરમાદીયા કમલીવાલેને.
 કદિ એસે રંગીલેકે સદકે જાં, ઔર એસે હટીલેકે કુરખાં,
 હટ કરે ખુદાસે હમતકો, બખ્શા દીયા કમલીવાલેને.

[૫]

અનન્યને ગમે મેહરાજની સખ વલ્લેલની છપ્પની ઉસપે મઝમ,
જન્નતકો હુરો ગીલમાં કો, તલપાદીયા કમલીવાલેને.
ઝલકોંકી મહકને મસ્ત કીયા, ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના,
હરતરહકી બાંકી અઘાઓસે, હુટવા દીયા કમલીવાલેને.
પીપીકે પ્યાલે કૈસરકે, હુંટીગે મઝે છ ભરભરકે,
ધન્ના આતેના કલકોસર, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
વોહ કમલી અનન્ય લાકીમતથી, કીસ નાઝસે હુકને સરપે ધરી,
સખ ઝરકે દોશલે વાલોકો, ચરમા દીયા કમલીવાલેને.
જખ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો, મેરાજની સખ ધનઆમ મીલા,
પુશહોકે ધમન કમલીકા, ફેલાદીયા કમલીવાલેને.
પુશકી તરી પેદા કરદી હરશાખ હરી પેદા કરદી,
મહો બાગેજહાંમે રહમતકા બરસા દીયા કમલીવાલેને.
ગઝે અશંપે કુંબ હુઆ હાંસીલ, અદલાહસે નકે હુએ વાસીલ,
કયા જને પુદાકો નકર કયા સમઝાદીયા કમલીવાલેને.
ધરલામ મીલા, ધમાન મીલા, પદનેકેલીએ ફુરઆન મીલા,
જુલ્તકો જે કુછ દીલવાનાથા, દીલવાદીયા કમલીવાલેને.
મઝલે-જલીલે-કન્વાલી—

તલવાર ખીચકે પંજએ કાતીલમે રેહ ગઇ,
ખીસમીલકી આરઝુ દીલે ખીસમીલમે રેહ ગઇ.
ઝોંકા જખ આ ગયા કોઇ મઝલુકી આહકા,
લયલા તળપકે પરંદએ, મેહમીલ મેં રેહ ગઇ.
શીરતી રહી નીગાહમેં તસવીર યારકી,
આખીર્ ઉતરકે આગસે, વો દીલમેં રેહ ગઇ.
મીલીલકા હાથ-હાથ, રૂકાબી તો કખ રૂકા—

[૬]

ચોડીસી જન જળ તને, ખીસમીલ મેં રેહ ગઇ.
અય તેજે નાઝ ઇતનાબી તેઝી ન ચાહીએ,
દીકારકી હવસ દીલે ખીસમીલ મેં રેહ ગઇ.
ખજર ઇધર ખીચા-ઉધર આહે ખીચી મગર,
ચોડીસી ચલકે ખીસમીલ વ કાતીલ મેં રેહ ગઇ.
ચલતી હે તેજે નાઝ-મઝે લુટલો જલીલ,
કહેના ન શીર કબી કે હવસ દીલમેં રેહ ગઇ.

અઝલે-જલીલ, તજે-કબાલી—

જો દીલકો ખો ચુકે હંચ, વોહ દીલકો હુંદતે હય,
હર દીલસે તંગ હોકર, કાતીલ કો હુંદતે હંચ.
ક્યા ધુન હય જુસતજુકી, યે બી ખબર નહી હય,
દીલબરકો હુંદત હય-યા દીલકો હુંદતે હય.
રાહે તલખમેં એસા યા રફતા કોન હોગા,
મનઝીલપે હમ પોચેકે મનઝીલકો હુંદતે હય.
કાટે નહિ જો કટત, પુરકતમે દીન હમારે,
ખજરકી જુસતજુમે કાતીલકો હુંદતે હય.
જો જખમ દે ચુકે હય, જી લેનેકા હય કાશી,
અબ કીસ લીએ વોહ અપને કાતીલકો હુંદતે હય.
તુમને જો આપને રખસે પદા ઉઠા દીયા હય,
તારે ફલકપે આહે, કામીલકો હુંદતે હય.
અશ્વિરે ઇશક લાયલા-મનજુકે બનમે અખતક,
ઉઠને હય જો બગોલે મહમીલકો હુંદતે હય.
જે તીરે જો કમાકે જો દીલ શીકાર કરલે,
હમ તો જલીલ એસે, કાતીલકો હુંદતે હય.

મગલે-મુઝતર-કંવાલી—

મીલનાયા તો મીલ જાતે, ઊંસ તુરે મુઝતરસે,
 ક્યું જાકે ચલે આગે, દરબારે મોહમદસે.
 અદલાહકે પક્ષેમે, વેહદતકે સીવા કયા હય,
 જો કુછ હમેં લેના હય, વો લેલેંગે મોહમદસે.
 રોઝે મે મોહમદકે મેને બ ખુદા દેખા,
 અદલાહકી આવાઝે આઘ હસી મુઝમદસે.
 લીલ્લાહ મેરી તુરબતસે—ચુપ ચાપ ચલે જાવો,
 મર તુમને મુજે છેડા, કેહ દુ'ગા મે મોહમદસે.
 અય બાદે સખા તુરબત, મોહતાજે મુરમત હય,
 મીટી મુજે યોડીસી, લાદે દરે આહમદસે.
 ક્યું ઝીકર ખુદા છેડા, અય મુનકરો તુરબતપર,
 કુછ જાત ન કરનેહી, તસવીરે મોહમદસે.
 મુઝતર મુજે તોખાકી, જીસ વક્તકે યાદ આઘ,
 નીકલા મંચ જગર ચામેં, દુટે હુવે મરકદસે.

મગલે-અકબર. તજે—કંવાલી.

ખુમહેં દરખ્તા રોઝમે વાઝે કે સામને,
 મજનું ખડા હૈ ખૈમએ, લૈલા કે સામને.
 એક એક કો બખ્શવાએગેં મેહશરમેં હકસે વો,
 મુસુફકીબન પડી હૈ-જુલૈખા કે સામને.
 જલવે કે દેખને કે લીયે બી તો કોઠ હો,
 મુહસે નકાબ ઉલટ દીયા મુસાકે સામને.
 કયસા મુકામ કાફલેવાલે ચલે ચલો,
 ઠેરેજે ચલકે હૈસ સહેવાલા કે સામને.

[૮]

જસ મુરદકે ન હજારતે ઈસા જલા સકે.
લે આઓ ઉસકો મેરે મૌલાકે સામને.
કહે દીજયો સખી મેરી હાલત ઝરા ઝરા,
જના હો ગર તેરા-મેરે આપકા કે સામને.
શીર વો કરમ કરે ન કરે ઇખતીયાર હો,
હાં અકબર તું અરઝ કરતો ઝરા જાકે સામને.

ગઝલ-આશીક-તજ-કબાલી.

મુસકુરાતે જાતે હેં કુછ મુંહસે ફરમાનેકે બાદ,
ખીજલીયાં ચમકા રહે હેં ફુલ ખરસાનેકે બાદ.
કૌન હોતા હે દીલે અફસુરદાકા પુરસાને હાલ,
ફુલકી ખુશખુલી ઉડજાતી હે મુરઝાનેકે બાદ.
કબરમેં ક્યા ક્યાં ફરીશતોકો થા અરમાને સવાલ,
કુછ ન પુછા મુજસે તેરા નામ ખતલાનેકે બાદ.
ફુલ ચઢાયેંગે લહલ પર જાનસે ચે ઉમ્મીદ થી,
વોશી પથર રખ ગએ સીનેપે દહનાનેકે બાદ.
ઉંમર બરમેં દોહી ધડીયાં મુઝપે મુજરી હે કઠન,
આપકે આનેસે પહેલે આપકે જાનેકે બાદ,
તું દીવે જા સાકીયા પયમાના પયમાનેકે બાદ.
ખાત મતલબકી કહુંગા હોશમેં આનેકે બાદ.
સુખરે હોતા હે ઇનિશાન આફતે સેહનેકે બાદ,
રંગલાતી હે હીના પથરપે પીસમનેકે બાદ.
જો જલાંતા હે કીસીકો ખુદ વો જલતા હે જરર,
શમઆબી જલતી રેહી પરવાના જલ જાનેકે બાદ.
ક્યા શરાબે તામને પસતીસે પોયા હે ઉરજ,

[૯]

સર ચળી હે હલકી નીચે ઉતરનાકે બાદ.
કેસી આંખે ફેશ્લી મતલબ નીકલ જાનેકે બાદ.
ઉમર આધી આ ગાંધ પર હે અબી નખરે વોહી,
બલ ન રસીકા ગયા અફસોસ જલ જાનેકે બાદ.
હીલાસાગી કહેતીહે ઉનકો કે ખસ વો આત્યુકે,
મેંહદી કયા બેઠેંજે ફવરન ખુલ્લ મુલ જાનેકે બાદ.
ઉમર બર ઉનકો તો મેરી શિકલસે નફરત રહી,
અબ વો ચહેરે દેખતે હેં કમ નીકલ જાનેકે બાદ.
યાદ આધગી વફાએ તુમકો મેરી દેખના,
કદર હોગી તુમકો મેરી-મેરે મર જાનેકે બાદ.
આવ મીલ જાવ ગલે આશીકશી કયા તકરાર હે,
સુલેહબી હો જાતી હે, આપસમે ચલ આનેકે બાદ.

ગઝલે-તજજમુલ, તજે-કંવાલી.—

કેનસે દીલમેં નહિ રંગ રંગીલા મેરા,
હર નજરમેં હે ખસા છેલ છપીલા મેરા.
દાગ ધર્યાં કા મીઠા દેગા મેરે દામનસે,
રંગે દરફા મેં હુઆ દેગા રંગીલા મેરા.
હમમેં હોગી મુરીદોફી ન જખતક ખખશીશ,
હંતે વાલા નહિં મપદાં સે હરીલા મેરા.
અવલીયા ચીસ્ત કે સારે હય ખરાતી જાસકે,
ચક્કમે ખદ્દુર વોહ દુલા હે સજલા મેરા.
હક પરસ્તી કા તમાશા નજર આયા સખકો,
આયા અજમેરમેં જખ છેલ છપીલા મેરા.
નામ લેવા મંચ તોરા ઔર હંચ ધર ધર મેરે,

[१०]

मंथ मेहीसथी हुं मेरे साथ कभीसा मेरा.
 मूलरूपाने अमते छेरे हो कुरां दीवसे,
 रंग रूप बना दीपाई जे रंगीला मेरा.
 हरसे प्रवाण के मे मनआम जे लेकर के टाका,
 प्रवाण वालों ने रूपा नाम छीसा मेरा.
 नय रहा हे निगेह भक्त मे अटलाह अटलाह,
 अस रहा हे दीखे आलम मे रंगीला मेरा.
 अथ “तन्त्रमुल” दीखे जनो जगरका भावी,
 वोह रंगीला वोह छीला वो सज्जा मेरा.

गजवे-वतीई-मोहीई. गुलदस्ते छाया.—
 अटलाहकी रहैमतसे अलताई मोहभमसे,
 भावी न शीरा कोष हरगीज हरे अहोभमसे.
 अटलाहकी पयछाना प्यारे, नयी अहोभमसे,
 धिसलाम कृपा कृपा गुलझारे मोहभमसे.
 हें समसे कमर रोशन, होनो रूपे अहोभमसे,
 हेरोनहे हो-आलम उस नुरे मुजर—रहसे,
 हुं मुजके शया देखल ओहसान जग होगा,
 भावी नही आउगा नकर हरे अहोभमसे.
 अटलाहकी पन्हा हुं मे उभते अहोभम हुं,
 कहेता हुवा उहुंगा मयसरमे—ये—मकरशे.
 उभतके तेरी पप्सा महुषुय मेरे प्यारे,
 मेराजकी शय भावीक, कहेता था मोहभमसे.
 सीनेमे मोहभमकी तसवीर नुमायां हे,
 भीखता हुआ ये दीख हे उस नुरके शुभमसे.

મહેબુબે ખુદા તુઠે મલુબે ખુદા તુઠે,
હે શાને ખુદા જાહેર ખારે તેરે ગુમ્મદસે.
મરકદલી લીલીકે અપના બનગઅમે મદીનેમે,
કયું જાકે ચલે આઅમે દરખારે મોહમ્મદસે.

નર્થ-કબાલી તજે-ગઝલ—

બે ખુદી અયસી બઝલી કુછ ઉનકે આ જાનેકે બાદ,
યાની આયા હોસબી તો મોત આ જાનેકે બાદ.
ખંદા ઝન હોતે હે વો પહેલુસુ ઉઠ જાનેકે બાદ,
દેખીએ કયા ગુલખીલે ઈસ કુલ ખરસાનેકે બાદ.
ચાએ નાકામીન લુલ્હમ કલામી કુછ મીલા,
બનમએ વો ખુત સરાપા મેરે આજાનેકે બાદ.
અયકલક અચ્છા નહિ ચે રોજકા ઝુલમો સીતમ,
શીરસીતમ દાએગા કીસપર મેરે મરજાનેકે બાદ.
કીસકો બતલાઈ જાએ ગમકો નથા મેરા રશીક,
હોસબી જાતે રહયે આપકે જાનેકે બાદ.
દોલતે દીદારસે યું શાદહો જાતે હય હમ,
જેસે ખુશ હોતા હય કોઈ માલો ઝરપાનેકે બાદ.
બાદે મજલુ રંગ દીખલાએ ન કયું બેહશત મેરી,
એક દીવાના કુવા કરતા હય દીવાનેકે બાદ.
ઝીંદગીમે જશકદર ચાહો કરો ઝુલમો સીતમ,
ચાદ આઈગા મગરમે—તુમકો મરજાનેકે બાદ.
દીનતો જયું તું કરકે કટ જાતા હય હીજયે યારમે,
સરપે આલીહમ કયામત, શામ હો જાનેકે બાદ.

નધ-મઝલ-સુખમસ-

અછ પીયા વોહ દેશ ખુલાલે હિંદમે' છયા ધલરાવત હય,
 બીરહ કી બયરન દરસકી પ્યાસી, કાહેકો મોહે તંડપાવત હય.
 ખદંગ ફેંકદે ઝાલીમ, જરા ઝહાકે લીએ,
 ધવરબી એક નઝર ચક્ષમે સુરમાસાકે લીએ.
 ઘં ટુસ્ને ખુદા દાદકી અલકે લીએ,
 નકાબે રૂખસે ઉઠાડે ઝરા ખુદાકે લીએ.
 મરીત પીઆ કબી ન કીનો નીસદીન મોહે સતાવત હય.
 મઝાલી કયા હય મહોબતમે' એ વદાઈકો,
 એ તર્જ ખુબ નીકાલા હય દીલરખાઈ કા.
 દીખા મદીને કો અબ વકત હય રસાઈ કા,
 ઉઠા કે ફેંકદે સદા તેરી ખુદાઈ કા.
 તુહી સખકા ખેવનહારા, કાહેકોદર લગાવત હય મેરે અઝમે પીયા.
 તુહી બતાડે મેરા અખતીયાર કયસે હો,
 ખદા બખ આપ હો દીલકો કરાર કયસે હો.
 એનસે અબ એહ બદલે હાલે ઝાર કયસે હો,
 ખીઝાંજો આએ તો ફરલે બહાર કયસે હો.
 ઉમંડ ઉમંડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મહેં બરસાવત હય.

નદ-કબાલી તર્જ-મનહર-

સોચલે કાતીલ ન ગમહો મેરે મર જાને કે બાદ,
 આદમી પચતાતા હય હુકસે-ગુઝર જાને કે બાદ.
 કરકે વઘાલ વોહ ન આએ અપને ઘર જાને કે બાદ,
 હાય હમ મલતે રહે મૌકા ગુજર જાને કે બાદ.

[૧૩]

કીનરકી રાખળી મેરા એક મુનીસો મમ ખવારથી,
મે અકેલા રેહ ગયા હરદે જીગર જાને કે બાદ.
મરહમે તસ કીનકે પાંડિમે થા પોશીદા નીમક,
આખલે શીર કુટ નીકરે અખમ બર જાને કે બાદ.
સર જુદા હોતેહી ઉસને લેલીઆ આગેશમે,
વસ્ત્રકે છુટે મજેહ હમને તો મર જાને કે બાદ.
કેહતે હય વો છોડદો હરદમ શીકાયત મેરકી,
હમ ન આયેગે તુમે દીલસે ઉતર જાને કે બાદ.
સય ન માનેગે ન માનેગે વોહ મેરી દાસતાં,
હાં યકી લાગે તો લાગે મેરે મર જાને કે બાદ.
કોઇ સેહ સકતા નહિ મેરે શીવા ઉનકે સીતમ,
દેખના પયતાએગે વોહ મેરે મર જાને કે બાદ.
અખળી કુછ હય વકત મઝહુર તોખાહ ધસ્યાંસે કરો,
વરના પછતાવેગે દુન્યાસે ગુમર જાને કે બાદ.

મઝલે-સુસ્તફે. તબે-કંવાલી-

બશર નુરે રખ્યુલ—કંવા બનકે આયા,
નયે રંગસે જા—બજા બનકે આયા.
બને અખીયા અવલીયા સમ બરાતી,
જો ફરહા હુલીએ જુદા બનકે આયા.
કહી લાલા વ ગુલ કહી આંદ સુરજ,
તબક્સાયે અરજો સમા બનકે આયા.
અમર લહેર આઇ બને શકલે ગોહર,
જો મોજ આ—મઇ જુલજુલાં બનકે આયા.

[૧૪]

કહો અવલીયા. બનકે શાને દીખાઈ,
કહો આશીર્કે મુખતીલા બનકે આયા.
કહો શકલે ઈસા, કહો શકલે મુસા.
કહો મુમુરે દીલ-રૂઆ બનકે આયા.
બહોત ગુલ ખીલે ઇસ જહાંમે વ લેકીન,
બહાર આઈ જબ મૂસતફા બનકે આયા.

તોફાને સુમતાઝ—ગઝલ—

બાવલેકી મોત કા હે વાકેયા ચે દર્દનાક !
હામે જસકે ગમસે ખામે કાહે દીલબી ચાક ચાક !
મોઢરોમે જો ઉડા શીરતા યા વો હે ઝેરે ખાક !
ઝોક હમલેમે કીયા સફફાક કાતીલને હલાક !
કીયા કહુ કયું—જનસે—અપની વો ખીચારા ગયા !
ઈશક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
હય જો રસ્કે હુર વો સુમતાઝ યેગમ ગુલ બદન !
ખુશ ખરામો ખુશ કદો ગુલ પાય રહન સુનચે દહન !
ખુબર નાઝુક અદા નાઝ આફરી શીરીસુખન !
દીલરૂઆ વ દીલ નર્સીના જાનવાજો સીમતન !
ઉસકી ઉલફત હીમે સારા ઝોર ઝોર મારા ગયા !
ઈશક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
ઇશકમે ઉશકી હુકુમત ઝોર દોલત બી ગઝ !
જાન બી દી મુદતમે, હાયોસે ઇજાત બી ગઝ !
વસ્લકી રાતે બી રૂખસત સુખે ઇસરત બી ગઝ !
સુદસદોંકી દુસમનીસે ચાહકી પીતબી ગઝ !
અલગરઝ સામાને ફરફત યા જો કુછ સારા ગયા !

[૧૫]

ધરક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !
 વાલકેસર પર ને હે ગુલનર વો મલખાર હીલ !
 હુસન કા મનનર વો પુર અનવાર વો મલખાર હીલ !
 ક્યુ ન હો મરયુમે હર ઝરફાર વો મલખાર હીલ !
 હે ફરાહ બક્સ ઓર ફરહત બાર વો મલખાર હીલ !
 પ્રમ કે મર્ગ ઉસકે લીએ લેકર વહોં મારા ગયા !
 ધરક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !
 અર્પ હે સુસદર વ હુસતુ ધરક કી હે દારોગીર !
 ઉડ ગયા રંગે કમર શીક પડા બદરે મુનીર !
 ચે તગૈયુર દેખકર હયરાન હેં બરનાવ પીર !
 કાંપતા હે ખોદસે હર એક મોહતાએ અમીર !
 હામ કયસા આસમાને આબકા તારા ગયા !
 ધરકી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !
 કોઈ મફતુ હકપે કોઈ હુસને જહીર પર નીસાર !
 હય નઈ હર એક સાને કુદરતે ખરવર દીગાર !
 ઇન કીલા બાતે જહાં કે હેં અબજ લયલો નહાર !
 એક હાલત પર કીસકો બી નહોં સખરા કરાર !
 જીસકા ચે ખાકા હય ઝેરે ખાક વો પીયારા ગયા !
 ધરક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !

તબે-ઉસ્તાદી-ગઝલે-બૈરવી-

હો પીયા જગો અકેલી ડર લાગે-જોડો,
 ચુન ચુન કલીયાં સેજ બીછાઈ-ઇતનેમે હો ગઇ બોરરે-હ
 આધી-આધી-રતીયાં પીયત્રે પહેરવાં, તડપ તડપ જીયા જવરે-હ
 આમવાકી પ્રલીપે કોયલીઆ મોસે, બનમે મોસે મારવારે-ક

નાટકે-એમાં સુ' ?-મઝલે-કન્વાલી-

દીવ હય વહી છસ દીલમે, મહેબ્બત હો કીસીકી,
હય આંખ વહી છસમે, શરાફત હો કીસીકી.
ક્યું હાય શમે વસલ લગાને નહીં દેતે,
આશુક 'હો તુમ-મા-કે, અનામત હો કીસીકી.
શમાકો દેખકર મયશીલસે, યું કહતા હય પરવાના,
ને ચાહે જલના છસમે, મુજ સાહી જલ જના.
શમાકી બેકશરી હો, કહાં પહેંચેગા પરવાના,
લરજના, થર થરાના, સરકટાના—સાફ જલ જના.
હોતા હય ઉઠે રસક તે, હો મેરી બલાસે,
જલ જમ અમર જલનેકી આદત હો કીસીકી.

મઝલે-સુસુક-તર્જ-કન્વાલી-

તડપા કે દીવ મેરા નિમાહેં માર રહે મધ,
થોડીસી ચલકે આજ યેહ તલવાર રહે મધ.
કયા હુસ્ન થાકે આંખસે દેખા હમર માર,
શીરમી નજરકો હસરતે દીદાર રહે મધ.
મહેશીલમે ઉસકી રંગ જમા થા ન છસકકા,
તુજસે યે ખાત દીલય, પુ'ખાજ રહે મધ.
કટ કટ મયે ખુતે, કાતિલકી માલ પર,
ઐસા ચલા વોહ તેજ-કે તલવાર રહે મધ.
હુસ્નો, જમાલકો ફકત, અફસાના રહે મયા,
સુસુક રહે ન ગરમી-યે-ખાજર રહે મધ.

તમામ સુક

—: ચેતવણી :—

દુકાનદાર—બુકસેલર.
અને બીજી કેઈ પણ રીતથી ધંધો
કરનાર. નાનાં મોટા વેપારીઓએ
એકવાર હમારાં તરફથી પ્રગટ થયલાં
માલનો અનુભવ જરૂર લઈએવો. બેહદ
સસ્તાં ભાવ ખેંદાળો ઉપાડ. અને સુંદર માલ.
એકવાર જરૂર લખો.

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર
રાણીતળાવ-સુરત.

સુરત ખરાનપુરી ભાગેળ, બાજવાળી પોળ
અનાવિલ લોજની બાજુમાં આવેલા શ્રી
“અનાવિલ બધુ” પ્રી. પ્રેસમાં
પ્રાવિંદજી હાદ્યાભાઈ નાયકે બધું.